

Исламско поимање романтике

لِلرُّوْمَانِيَّةِ فِي الْكُوْسْمِ بِالْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха
عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخ

Превод:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي لدراسات وبحوث الإسلام

& Ифет Зукорлић

© WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN 130 LANGUAGES

Исламско поимање романтике¹

У име Алаха Милостивог Свемилосног

Сва захвала припада Алаху, Господару свих светова. Нека је мир и спас на Мухамеда, његову породицу и све асхабе.

Пошто ћемо говорити о исламској романтици онда је нужно да Мухамед, салалаху алејхи ве селем, буде главна тема, јер је он Алахов Посланик послат свим људима. Он их подучава Алаховом шеријату (верозакону) и на њега се угледају сви муслимани у понашању. Он је им је најлепши узор којег им је обавеза да следе и да се за његовом праксом поводе, извршавајући тако наредбу Алаха Узвишеног:

-"Ви у Алаховом Посланику имате диван узор за онога који се нада Алаховој награди на ономе свету и који Алаха много спомиње." (Ахзаб, 21)

Он је достављао (објаву) од Алана, зато од муслимана није скривао ни један детаљ свога живота било то мало или велико, приватне или јавне ствари, а да се то није сазнало и проширило. Тако је пренешено са генерације на генерацију јер су његове речи, поступци и

¹ У српском онлајн речнику стоји: "Духовни и уметнички, нарочито књижевни правац, који се на Западу појавио крајем 1 века, и поглавито радио у духу, укусу и по мотивима хришћанског Средњег века; суп.анттика, класика. (фр.). А у хрватском лексикону стоји: романтика (франц.) а) романтизам. б) Склоност нестварним садржајима, сањрењу и маштању.

Док исламско поимање романтике је: Поправљање односа човека према стварима које га окружују. Или једном речју: Саоцећајност. (Погледај: Му'џем Ел-Лугати Ел-Аребијети Ел-Му'асир, 2.том, 963.стр. Као и: Му'џем Ес-Саваб Ел-Лугави, 413.стр.)

дела, прописи и верозакон. Путем њих муслиман спознаје своју веру која га води до Алахове љубави, задовољства и Ценета. Рекао је Узвишени:

-"Реци: 'Ако Алха волите, мене следите, и Алх ће вас волети и грехе вам оправити'." (Али Имран, 31)

Основа Ислама је љубав која чини да се покораваш своме вољеном, да извршаваш његове наредбе а клониш се забрана. Да се трудиш, колико си то у стању, да му се приближиш чинећи оно што он воли. Највећа и најплеменитија љубав је према Узвишему Алху. Путем ње се усмерава понашање муслимана и чисти се egoизма. Ова љубав чини племенитим његова осећања, тако да муслиман воли, милостив је и показује наклоност Алховим створењима, без тога да очекује нешто зауврат. Тако се ослобађа од заљубљеноти у себе која је изграђена на личним користима и интересима.

Након тога долази љубав према Посланику, салалаху алејхи ве селем, искрена и чиста љубав којој се даје предност у односу на љубав према самоме себи, иметку и породу. То због тога јер је он, алејхи селам, узрок уpute и позивач ка Алху, Његовој исправној вери коју је Алх учинео спасом од Ватре и разлогом уласка у Ценет ономе ко је буде следио. Стога, Посланик, алејхи селам, заслужује овај велики положај и узвишени степен уз положај са којим га је Алх послao, а то је степен робовања, скрушености и преданости Алху. Рекао је Узвишени:

-"Реци: 'Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имеци ваши које сте стекли, и трговинска роба за коју се плашите хоће ли проће имати, и куће ваше у којима се

пријатно осећате – дражи од Алаха и од Његова Посланика и од борбе на Алаховом путу, онда причекајте док Аллах Своју одлуку не донесе. А Аллах грешнике неће упутити на Прави пут." (Тевбе, 24)

А онај ко сматра да је Ислам вера строгоће и грубости тај је погрешио и промашио истину. Ислам је свеобухватна вера која, у животу једног муслимана, не оставља ни мало ни велико, материјално или душевно а да га није усмерила на исправан начин и сваку ствар ставила на њено одговарајуће место. Ислам није само вера која садржи убеђења, прописе и бонтон, већ је то и вера романтичности. Свеобухватно исламско разумевање романтике подразумева љубав, самилост, благост, нежност, доброчинство, нежна осећања, племенит морал и опходење према свему што се налази око човека у овоме космосу. И то није ограничено на само једној релацији онога што од речи и дела буде између човека и жене (већ обухвата сва створења). Исламска романтика није ограничена на лепо опходење са онима које волиш а према другима да се лоше понашаш. Због тога ћемо навести неке особине и моралне норме романтичног муслимана како би било јасније разумевање љубави и романтике у Ислamu према свему што окружује човека.

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

WWW.ISLAMLAND.COM

Романтичан² муслиман

Романтичан муслиман је онај у кога људи имају потпуно поверење, било да се ради о њиховим животима, имецима или чашћу. Због речи Посланика, салалаху алејхи ве селем: - "Зар нећете да вас обавестим ко је верник (му'мин), онај коме људи повере (сигурни су за) своје иметке и животе. А муслиман је онај од чијег језика и руку су сигурни људи." (Бележи га Абулах ибн Мубарек, Имам Ахмед, Ибн Хибан и други, а учењак Шуајб Арнаут га оценио као Сахих-потпуно веродостојан)

И не само то, романтичан муслиман је онај који људима жели добро и ради на томе да оно до свих допре, без тражења надокнаде за то. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: - "Чувај се харама бићеш најпобожнији човек. Буди задовољан ониме што ти је Алах одредио бићеш најимућнији човек. Чини доброчинство према комишији бићеш верник (му'мин). Воли људима оно што себи волиш бићеш муслиман." (Бележи га Имам Ахмед, Тирмизи и др. А добрим (Хасен) га оценио учењак Албани)

Романтичан муслиман је онај који је праведан према себи, друштву у којем борави, па чак и према непријатељима; не товари прекршај једног на другог. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је, када би слao војску у поход на многобошће, оне који су га на невоље стављали, пртерали из родног места и помогли да он

² Придев који се односи на романтичаре и романтизам, који је у духу романтике, маштовит, фантастичан, нестваран; Који делује романтично, који изазива занос, сањарење, занесењачки, идеалан (фр.) (Српски онлајн речник).

буде пртеран, убијали његове другове и мучили његове присталице, опоручивао би својој војсци: *"Крените са именом Алха И нemoјте убити дете, нити жену, нити старца. Немојте затрпати бунар, нити посећи дрво осим онога које вас онемогућава да се борите или се испречило између вас и непријатеља. Немојте масакрирати ни человека ни животињу. Немој да варате или сакријете нешто од ратног плена."* (Бејхеки у делу 'Ес-Суненул Кубра', број 18155)

Романтичан муслиман је онај који чува окружење у којем живи са свиме што оно садржи, чак и животиње, па не дозвољава да се оне муче. Једном приликом је Посланик, алејхи селам, прошао поред магарца којем је било жигосано лице, па је рекао: *"Зар до вас није дошла вест да сам проклео онога ко животињу жигоши на лице или је по лицу удара?"* (Бележи Ебу Давуд а учењак Албани каже да је хадис потпуно веродостојан – Сахих) Већ се према животињама треба односити са благошћу и милошћу. Аиша, радијалаху анха, каже: *"Посланик, салалаху алејхи ве селем, би постављао посуду за мачке и оне би из ње пиле."* (Таберани)

Романтичан муслиман води рачуна и о птицама, не плаши их нити их лови без потребе. Рекао је Ибн Месуд, радијалаху анху: *"Били смо са Посланником, алејхи селам, на путовању. Он је отишао да обави неку своју потребу а ми смо угледали врапца са два младунчета. Узели смо ова два младунчета. Дошао је врабац и почeo узнемирено махати крилима. У томе се Посланик, салалаху алејхи ве селем, вратио и видевши то рекао: 'Ко ју је узнемирио њеним младунцем? Вратите јој њене пилиће'. И видео је спаљене мравњаке па је упитао: 'Ко је ово спалио?' –Ми, рекли смо. 'Није*

дозвољено да ватром кажњава осим Господар ватре'- одговорио је." (Бележи Ебу Давуд а учењак Насируд-Дин Албани га оценио као веродостојан)

Романтичан муслиман чува места окупљања људи и не чини нешто што ће спречити да се та места користе, било да ту баца смеће или томе слично. Рекао је Посланик, алејхи селам: "Чувайте се два проклињања (дела због којих бивате проклињати): Обављање филиолошле потребе по путевима или у хладу (који људи користе за одмараште у њему)." (Бележи га Ебу Давуд а учењак Албани га оценио као веродостојан)

И не само то већ муслиман склања све што смета њему или другим људима, због речи Посланика, салалаху алејхи ве селем: "Склањање са пута онога што смета људима је садака³." (Бухарија и Муслим)

Такође, романтичан муслиман чува све што користи људској заједници попут плодног дрвећа и сл. Рекао је Посланик, алејхи селам: "Не сеците стабло које даје плодове, нити убијајте животињу ако за тиме немате потребу и чувајте се угњетавања верника." (Ебу Давуд)

Романтичан муслиман позива очувању природе путем подизања свести о важности сађења дрвећа и биљака. Рекао је Посланик, алејхи селам: "Ако би наступио Судњи дан а у руци некога од вас била садница (палме) и он био у стању да је посади пре него ли устане, нека то и уради." (Бухарија)

Муслиман чува воду, не прља је нити загађује. Рекао је Џабир, радијалаху анху: "Забранио је Посланик,

³ Похвално дело за које следи награда.

алејхи селам, да се мокри у стајаћу воду." (Бележи Муслим) Већ се труди да је обезбеди и учини доступном свима којима је она потребна, због речи Посланика, салалаху алејхи ве селем: "Муслумани заједно суделују у три ствари: Пашињацима (који нису ниције власништво), води (која је у природи) и ватри⁴." (Ебу Давуд, хадис је веродостојан) Тако да ће уложити сав напор да сачува изворе и побољша њихово функционисање како би од тога имали користи и људи и животиње и биљке. У том смислу он неће беспотребно и преко мере проливати воду. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је рекао Са'ду који се абдестио⁵ (а при томе користио воду више него што му је потребно): "Шта је ово разбацијање?" - "Зар и приликом узимања абдеста може бити разбацивања?", упита Са'д. – 'Да, па макар био на реци која тече'- одговори Посланик, салалаху алејхи ве селем." (Бележи Ибн Маџе а веродостојним оценио учењак Албани)

Пошто је нама наређено да следимо Посланика, салалаху алејхи ве селем, који представља врхунац романтичности у пуном и свеобухватном значењу овог термина и племенитости опхођења према другима, то слеђење је постало убеђење муслимана и веровање које се спроводи у свакодневну праксу желећи тиме Алахово задовољство. Рекао је Узвишени:

-"Реци: 'Ако Алха волите, мене следите, и Алх ће вас волети и грехе вам опростити'. – А Алх прашта и милостив је." (Алу Имран, 31)

⁴ Ако човек наложи ватру може поседовати и самим тим бранити да неко од ње узима било шта. Али није дозвољено бранити некоме да користи њено светло ако се не налази на туђем имању а светлост до њега допире.

⁵ Прање одређених делова тела пре обављања намаза.

Ово је Ислам

Ово је Ислам, љубав према свему што је Аллах створио, која се спроводи кроз извршавање Његових наредби. Па човек како год храни своје тело јелом и пићем исто тако храни душу вером која га води у свет племенитости, а удаљава од животињских и страствених нагона. Она му помаже да прочисти своје нагоне и омекша своје емоције. У овој брошури ћемо говорити о једној области романтике из живота Посланика, салалаху алејхи ве селем, са његовим женама. Јер његово слање је било лепо просветљење за читав свет а посебно за жене. Он је подигао њен степен, обавезао да се жена мора поштовати те одстранио од ње неправду коју је трпела. Жена је у предисламском периоду живела подређеним начином живота, како је то и описао Омер ибн Хатаб, радијалаху анху, вођа правоверних и други халифа⁶ након Посланика, салалаху алејхи ве селем: "Тако ми Аллаха, у паганско (предисламско) доба нисмо се освртали на (права) жене. Све док Аллах по питању њих није објавио што је објавио и није им доделио што им је доделио." (Бележи га Бухарија)

Када је дошао Ислам, његове смернице по питању жена су биле јасне. Па је појаснио да је од доброте човека и потпуности његовог лепог морала и племенит однос спрам жене. Па је рекао Посланик, салалаху алејхи ве селем: "Најбољи од вас је онај који је најбољи према женама." (Бележи га Хаким а учењак Албани оценио као потпуно веродостојан – Сахих)

⁶ Вође муслимана након смрти Посланика, салалаху алејхи ве селем.

Па је жена у хладу Ислама уживала висок степен и уважено место које не уживају ни мушкарци ни жене у другим заједницама и друштвима. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је волео жене природном (људском) љубављу. Он, салалаху алејхи ве селем, је рекао: *"Од овог света драгим су ми учињене три ствари: Жене и мириси, а радост мога ока је учињена у намазу."* (Бејхеки) Та љубав је подстакнута благошћу, самилошћу и нежношћу. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: *"Опоручујем вам да се према женама племенито понашате."* (Бележи га Муслим)

Њена права се морају заштитити од нарушавања, мора се нарећивати племенит однос према њој, њено поштовање и уважавање те забранити да се на било који начин понижава (запоставља). Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: *"Од верника најпотпунији иман⁷ има онај који је најлепшиег понашања и онај који је најближи према својој породици."* (Бележи га Ахмед, Тирмизи и др.)

Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, жену поставио на место које није поседовала пре Ислама. Тако да је постала равноправна са човеком у свему осим у стварима које је Верозакон изузeo попут наследства, сведочења и сл., на шта докази указују да је од посебности мушкараца и њихов део. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: *"Заиста су жене попут мушкараца."* (Ахмед, Ебу Давуд и др. А хадис је оцењен као веродостојан – Хасен)

⁷ Убеђење.

Чак шта више, Посланик, салалаху алејхи ве селем, је жену учинео од најбољих овосветских поклона. Рекао је: *"Овај свет је ужитак, а најбољи ужитак на њему је добра (побожна) жена."* (Муслим)

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је жену учинео срећом на овоме свету када каже: *"Четири ствари су срећа: Добра (честита) жена, угодан смешијај, добар комишија и пријатна јахалица."* (Бележи га Ибн Хибан, Мунзири и Бејхеки у делу 'Шуабул Иман, са исправним – Сахих – ланцем преносилаца по критеријима Бухарије)

А такође је учињена половином човекове вере. Добра жена је узрок исправног усмерења човека. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: *"Када се човек ожени употребио је половину своје вере па нека се боји Аллаха по питању другое половине."* (Бејхеки, хадис је веродостојан – Сахих)

Као што је Посланик, салалаху алејхи ве селем, од жена највише волео мајку и наредио да се она мора поштовати. Обавезао је добочинство према њој, да се о њој води брига и поклања пажња. И то је учинео од разлога уласка у Ценет⁸. Дошао је Џахим Ес Сулеми код Посланика, салалаху алејхи ве селем, и рекао му: 'О Алахов Посланиче, хтео сам да идем у борбу па да се посаветујем са тобом.' – *Имаш ли мајку?* – упита га Посланик, салалаху алејхи ве селем. А он одговори: 'Имам'. – *"Онда буди са њом, јер Ценет је под њеним стопалима."* (Бележе га Ахмед, Тирмизи и др. са веродостојним – Сахих ланцем)

⁸ Рад.

У погледу доброчинства и пажње према жени (мајци) је дата предност над човеком (оцем). То је Посланик, салалаху алејхи ве селем, наредио човеку који га је питao: "О Алахов Посланиче, ко је најпречи да се према њему лепо опходим?" – "*Твоја мајка*", одговори му Посланик. – "А ко затим"? упита поново. – "*Твоја мајка*", рече му Посланик. – "А након ње?" упита поново. А Посланик му одговори: "*Твоја мајка*." – "А након ње?" – "*Твој отац*", одговори му Посланик, салалаху алејхи ве селем. (Бухарија)

Као што је волео Посланик, салалаху алејхи ве селем, жену као супругу. Упитао га је Амр ибн Ас: "О Алахов Посланиче, ко ти је најдражи?" – "*Аиша*", рече он. Упитао сам: "А од људи?" А он рече: "*Њен отац*." (Бухарија)

Поред тога што је волео жену као супругу исто тако је волео и као кћер. Каже Аиша, радијалаху анха: "*Нисам видела никога да више личи Посланику, салалаху алејхи ве селем, од његове кћери Фатиме у ћутљивости, скрушености, понашању, њеном устајању и седању.*" И каже: "*Када би дошла код Посланика, салалаху алејхи ве селем, он би устао, пољубио је и посадио да седне где иначе он седи. А када би Посланик, салалаху алејхи ве селем, отишао код ње она би устала, пољубила га и рекла да седне где иначе она седи...*" (Тирмизи, 3872. Са добрым ланцем преносилаца)

Овај високи ниво опхођења према свима а посебно према женама је проистекао из смерница Господара које је дао свим муслиманима, а то су

благост, нежност и милост према другима те поштовање жене посебно. Рекао је Узвишени:

-"И са њима лепо живите. А ако вам се код њих нешто не свиди, можда је баш у томе што се вама не свиђа Аллах велико добро дао." (Ен-Ниса, 19)

Рекао је Ибн Кесир у тумачењу овог ајета: "То јест; Улепшајте ваше речи према њима, ваше поступке и ваше изгледе као што ви волите да оне то за вас чине. Па радите онако како бисте волели да оне раде, као што каже Узвишени:

-"Њима припада исто права колико и обавеза." (Ел-Бекаре, 228)

Асхаби Посланика, салалаху алејхи ве селем, су пожурили да у пракси спроведу ове упуте и начин опхођења према жени који је од Господара објављен. Тако је Абдулах ибн Абас, радијалаху анху, учењак овога умета⁹, говорио: "Ја се улепшавам за своју жену као што се она за мене дотерује. И ја не желим да од ње захтевам сва своја права јер ме то обавезује да јој приуштим сва права која она има код мене, јер Узвишени каже: **"Њима припада исто права колико и обавеза."**"

⁹ Заједница. Овде се мисли на муслимане уопште.

Опорука оца муслимана своме сину како да се опходи прве брачне ноћи

Испољавање романтике, лепо опхођење, благост и подношење је пут узорног муслимана којим он корача. Њиме се руководи, њега спроводи и на њега подстиче извршавајући тако Алахову наредбу. Један од учењака¹⁰ Ехли Сунета и Цемата¹¹ овако саветује свога сина:

"Сине мој, заиста, нећеш постићи срећу у својој кући осим са десет поступака које ћеш практиковати према својој жени. Па добро упамти ово и труди се да их спроведеш у дело.

Што се тиче првог и другог савета они гласе:

Уистину жене воле лепе речи и обзнањивање љубави према њој. Па немој да шкртариш према својој жени у овим стварима. Ако будеш шкртарио то ће између тебе и ње направити преграду, удаљеност и умањити љубав.

Трећи савет: Жене презиру груба и тврдоглава човека а искориштавају слабића и мекоњу. Па сваку особину употреби тамо где јој је место то ће повећати љубав и донети смиреност (благостање).

Четврти савет: Жене код људи воле оно што они воле код жена од племенитих речи, лепог изгледа, чистоће и угодних мириза. Па у свакој ситуацији буди такав.

¹⁰ Његово име је Ахмед Ибн Ханбел.

¹¹ Други назив за мусимане који следе праксу Посланика, салалаху алејхи ве селем, и држе се заједнице исправних мусимана.

Пети савет: Кућа је женино царство. У њој она осећа да је на престољу и да је краљица. Немој никако да рушиш њено краљевство у којем живи или да је покушаш лишити престоља на којем се налази. Ако то покушаш постао си супарник у власти а нема већег непријатељства за краља него да неко покушава да му то отме па макар и испољавао супротно томе.

Шести савет: Жена воли да придобије свога мужа а да тиме не изгуби своју породицу (оца, мајку, браћу). Немој да стављаш себе и њих на ваги условљавања; или они или ти. Јер она ће, чак и ако одабере тебе, бити у невољи и то ће пренети у твој свакодневни живот.

Седми савет: Жена је створена од кривог (заобљеног) ребра и ово је тајна њене лепоте и привлачности а не мана. "Лепота трепавице је у њеној заобљености." Немој је немилосрдно нападати ако нешто погреши покушавајући да исправиш кривину која је при њој па да је тако сломиш а њено сламање је развод брака. Нити да је тако оставиш у грешкама па да се кривина још више повећа, да те потчини себи и да више не буде блага према теби нити те више буде хтела слушати. Увек са њом буди између два споменута стања.

Осми савет: Жене су по природи склоне порицању и негирању доброчинства. Па и ако увек будеш према њој добар а само једном погрешиш рећи ће: 'Никад никакво добро од тебе нисам видела.' Немој да те овакав поступак наведе да је презиреш или се од ње удаљиш. Јер и ако ти се ово не свиђа пуно је других поступака које код ње волиш.

Девети савет: Жена пролази кроз периоде телесне слабости и психичке исцрпљености тако да је Аллах у

тим ситуацијама жену ослободио многих обавеза које иначе извршава. Тако да је у овим стањима (месечног циклуса) у потпуности ослободио намаза а пост је одложио до периода када се врати у првобитно стање и устабили расположење. У том периоду буди са њом педагог и олакшај јој као што јој је олакшао Алах Узвишени у извршавању неких обавеза па немој од ње пуно тражити и захтевати.

Десети савет: Знај да је жена заточеница код тебе па буди према њој милостив и пређи преко њених слабости биће ти најбољи ужитак и сапутница.

Савети мајке муслиманке својој кћери на дан венчања

Као што смо видели мушкарци имају свој удео у исламској романтици а исто тако и жене имају свој удео кроз леп суживот и опхођење према своме мужу. Једна од њих је и мајка Ијаса (Умму Ијас), кћер Авфа ибн Алема Еш-Шејбанија коју је запросио Амр ибн Хаџер, владар Кенде. Када се приближио дан венчања, њена мајка, кћи Ел-Хариса, се осамила са њом и посаветовала је. Појаснила јој основе срећног брачног суживота и оно што су њене обавезе спрам мужа, рекавши:

-"Кћери моја, ако је икога сувишно опомињати, јер је и онако лепог одгоја, онда си то ти. Међутим, савет је опомена немарноме и помагало паметноме. Када жена неби била у потреби за мужем, због богатства својих родитеља и због њихове велике потребе за њом ти би најмање овисила о мужу. Али жене су за људе створене а људи за жене.

Кћери моја, ти напушташ амбијент у којем си била и гнездо у које си се попела а идеш у настамбу коју не познајеш и пријатељу на којег се још ниси навикла. Па је он, тиме што те добио, постао краљ. Буди му робиња биће ти слуга и повереник.

Запамти десет ствари које ће ти бити залиха (у браку):

Прва и друга ствар: Скромност и задовољство. Послушност и покорност.

Трећа и четврта ствар: Води рачуна о ономе што ће код тебе видети и помирисати. Нека на теби не види ништа ружно и нека не осети од тебе осим најлепши мирис.

Пета и шеста ствар: Води рачуна о његовом времену спавања и јела. Јер осећај глади доноси ватру а прекидање сна срџбу.

Седма и осма ствар: Чувај његов иметак и лепо се опходи према послузи и укућанима. Чување иметка је рационална потрошња а лепо опхођење према укућанима лепо планирање.

Девета и десета ствар: Немој одбијати његове наредбе и немој откривати његове тајне. Јер ако се супроставиш његовој волји, расдиш га и откријеш његову тајну нећеш бити сигурна његове преваре. Затим, немој се никада радовати пред њим док је он тужан нити бити депресивна пред њим а он сретан.

Из свега споменутог постаје јасан високи степен и велики положај који је себи жена, у сени исламске романтике, зацртала. У овоме је и одговор онима који говоре како је Ислам неправедан према жени. Како да, онај који је воли и који је многе своје смернице посветио ка вођењу рачуна о жени, како да јој чини неправду и да руши њена права?!

И то ће ти, цењени читаоче, постати јасно кроз ову књигу која говори о једном делу романтике у животу онога који је милост и путоказ а то је Мухамед ибн Абдулах, салалаху алејхи ве селем. Његова романтика у породици коју није спречило то што је доносиоц Вере и вођа народа. Није га то омело да потпуну пажњу поклони породици кроз сажете речи које носе висока и многобројна значења. Речи које је учинео опоруком своме народу када каже: - *"Најбољи од вас су они који су најбољи према својим женама. А ја сам најбољи према својој породици."* (Бележи Бухари)

Па се доброта људи мери величином доброте у опхођењу према породици и лепоти заједничког суживота. Том добротом се постиже самилост и љубав а он, салалаху алејхи ве селем, је најбољи човек, којег је та доброта попела на највише степене људске савршености у милости, љубави и лепом опхођењу према свима уопштено а према укућанима посебно. Од показатеља да је то заиста тако је и догађај када им је дато да бирају, након што су оне тражиле да троше више него је он могао да им приушти, па су све оне одабрале њега а одбациле овај свет и његове украсе. Биле су задовољне њиме и оним што је за себе одабрао од средстава преживљавања. Каже Аиша, радијалаху анха: -"Када је наређено Посланику, алејхи селам, да нам понуди избор,

почео је од мене рекавши: '*Споменућу ти једну ствар па немој журутити све док се не консултујеш са својим родитељима.*' А он је знао да моји родитељи неће бити за то да га оставим. А затим је наставио: 'Узвишени Алах је рекао:

-"О Веровесниче, реци женама својим: 'Ако желите живот на овоме свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити. А ако желите Алаха, и Посланика Његова, и онај свет – па, Алах је, заиста, онима међу вами који чине добра дела припремио награду велику." (Ел-Ахзаб, 28-29) Па сам упитала: У чему да консултујем своје родитеље? Ја заиста желим Алаха, Његова Посланика и онај свет. А након тога су све жене Посланика урадиле како сам и ја поступила." (Муслим)

И ово указује на величину њихове љубави према њему, задовољства њиме и држања уз њега због вредности које поседује од лепог бонтоне, благости у опхођењу до љубави и самилости. И биле су сигурне да те особине засигурно неће наћи код другог мимо њега. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је имао девет жена које су живеле под његовом заштитом у срећном и мирном брачном животу. Каже о њему италијанска публицисткиња, Л.Вециа Ваглер (**Veccia Vaglieri**) у свом делу "Одбрана Ислама" у којем одбија нападе и подвале како је Ислам вера прохтева па каже: "Мухамед, салалаху алејхи ве селем, се током своје младости, када пориви за страстима буду најјачи, није женио осим са једном женом. И поред чињенице да је живео у арапском друштву где институција брака као друштвено уређење није постојала или је била на ишчезнућу. Друштво у коме је био обичај имати више жена и где је развод био

једноставан чак и због ситних ствари. Та жена је била Хатица, радијалаху анха. Њене године су премашивале године Посланика, алејхи селам. Са њом је остао двадесет и пет година, бивајући јој искрени и вољени партнери. Није се женио другом женом све док Хатица, радијалаху анха, није преселила и након што је он достигао педесету годину. А свака следећа женидба је имала друштвено-социјалну или стратешку позадину. Он, алејхи селам, је тиме циљао почаст женама које су се окитиле богобојазношћу или је хтео да оствари добре породичне везе са другим племенима и заједницама а све са циљем կрчења нових путева за ширење Ислама. То једино није био случај са Аишом, радијалаху анха. Оженио се Мухамед, салалаху алејхи ве селем, са овим женама а оне нису биле девици (све су имале претходни брак), нити су биле младе, нити лепе¹²; па како га онда оптуживати да је био сексуално оптерећен. Био је човек не Бог и можда је жеља за децом управо била пресудна у његовој жељи да се поново ожени јер сва деца коју му је родила Хадица су преселила. И поред тога што је поседовао скромна средства почeo је са оснивањем велике породице. Међутим, увек се руководио принципима потпуне једнакости према свим својим женама. И никада није прибегавао прављењу разлика међу њима. Поступао је по пракси пријашњих посланика попут Мојсија и других којима нико од људи не приговара због вишеженства! И да ли је узрок тога (напада на Мухамеда, алејхи селам) јер не познајемо свакодневни живот осталих посланика док у исто време познајемо сваки детаљ брачног живота Мухамеда, салалаху алејхи ве селем."

¹² Ово је констатација аутора текста која не може бити меродавна с обзиром да не постоје цитати којим би се овакве тврдње могле доказати нити негирати.

Племенити Посланик, салалаху алејхи ве селем, је највећа личност историје уопште која је успела да утиче на комплетне токове човека и томе сведоче и праведни немуслимани који су ишчитавали живот Посланика, салалаху алејхи ве селем, и сагледали дубину његове посланице као и обим раширености и снагу утицаја. Пословица каже: "Истина је оно што непријатељ призна." Каже Михаел Харт (Michael Hart) у својој књизи 'Сто најутицајнијих личности у историји човечанства': "Стављање Мухамеда, алејхи селам, на прво место особа које су утицале на ток човечанства може зачудити неке а можда се многи томе и противе. Међутим, он је једини човек у историји који је успео да постигне огромне успехе како на верском тако и на овосвецком плану."

Ово сведочи ситуација у којој се налазимо; брзина којом се његов позив шири, брига његових следбеника и чврсто држање за прописе вере не жалећи средства на путу ширења његова сунета¹³. Колико је само оних који прихватају његову веру а како је само мало оних који је напусте. Истина када омами срце и помеша се са душом постаје њихов пут. Када је Билал Ел-Хабеши (Перзијанац) прихватио Ислам мучили су га (његови власници), бичевали, стављали врео камен на његова прса и вукли на лице по врелом песку Меке како би оставио своју веру. Али му то мучење није повећало осим устрајност, постојаност и често понављање вечних речи: Један, Један.

¹³ Речи, дела, одобрења и његов, салалаху алејхи ве селем, изглед и понашање.

С'ад ибн Еби Векас је био човек који је много доброчинства чинео својој мајци. Али када је прихватио Ислам она му је рекла: "Нећу јести нити пити све док не умрем и то буде срамота за тебе те буду говорили: 'О убицо своје мајке!' – Па је он рекао: '*Немој то радити, мајчице моја, јер ја своју веру нећу оставити ни због чега.*' Провела је један дан није јела и била је упорна. Па и други дан није ништа јела и већ је постало тешко. Каже С'ад: 'Па када сам видио то рекао сам јој: - Тако ми Аллаха, мајко, ти знаш да када би имала сто душа па једна по једна да ти излази неби своју веру напустио ни због чега. Ако хоћеш једи а ако нећеш и не мораши.' Па када је видела то почела је јести."

Посланиково опходење према његовим женама

Опуштајућа страна Посланикова однос са својом породицом

Ислам указује муслиману на обавезу давања самоме себи права која му припадају попут дозвољеног опуштања, у складу са шеријатским правилима, како би одагнао од себе досаду и како би могао наставити пут ка Аллаху Узвишеноме, уз улагање напора и озбиљношћу. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: "*Одморите срца један период након одређеног времена.*" (Ес-Сехави)

Ово је условљено да не прерасте у игру и опуштање на рачун других битних ствари па да се живот муслимана преточи у забаву од које нема никакве користи и у којој човек заборави због чега је створен. На

почетку Ислама су асхаби мислили да је Ислам само вера труда и да не познаје опуштање, одмарање и дозвољено забављање. Рекао је Ханзала ибн Хузејм ел-Ханефи, радијалаху анху: "Срео ме је Ебу Бекр и рекао: 'Како си?' – 'Ханзала је дволичњак', рекао сам. Рекао је: 'Слављен нека је Алах, шта то говориш?' Одговорио сам: 'Када смо код Посланика, салалаху алејхи ве селем, и када нам говори о рају и паклу будемо у стању као да их видимо својим очима. А када се вратимо својим породицама заузмемо се својим женама, децом и иметком па доста тога заборавимо.' А Ебу Бекр ми је рекао: 'Тако ми Алаха и ми исто то осећамо.' – Па смо заједно отишли код Посланика, салалаху алејхи ве селем. Рекао сам: 'Ханзала је дволичњак, о Алахов Посланиче.' – 'А због чега то?' - упитао је. Рекао сам: 'Када смо код тебе, салалаху алејхи ве селем, и када нам говориш о рају и паклу будемо у стању као да их видимо својим очима. А када се вратимо својим породицама заузмемо се својим женама, децом и иметком па доста тога заборавимо.' Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, одговорио: *'Тако ми Онога у чијој руци је моја душа, када бисте ви били увек у истом стању као да сте код мене и када вам се говори, заиста би се са анђелима руковали па улицама и у својим кућама. Али је то, о Ханзала, период након периода.'* То је поновио три пута." (Муслим)

Ово њихово схватање се променило када су спознали да је Ислам забаву са породицом, уношење радости у њихова срца и среће учинео од вере. И то није чудно јер Ислам је свеобухватна вера која обухвата потребе тела, душе и разума. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: *"Свака ствар која није спомињање Алара је обична игра и забава, осим у четири*

случаја: *Играње человека са својом женом, тренирање коња, обављање својих потреба и тренирање пливања.*" (Асбехани, Несаи и др.)

Такође су схватање променили када су видели од Посланика, салалаху алејхи ве селем, оно што их на то упућује. Каже ҆абир Ибн Семуре, радијалаху анху: "Посланик, салалаху алејхи ве селем, није устајао са места где је обавио сабах намаз све док Сунце не изађе. А када би изашло устајао би. До тада би разговарали о догађајима из предисламског периода и смејали се а он би се, алејхи селам, осмехивао." (Муслим)

И не само то, већ је наређивао да се себи да период одмора и разоноде. То је рекао Абдуллаху Ибн Омеру: "*O Абдулах, Обавештен сам да дању постииш а ноћу клањаш?*" – Да, о Алаков Посланиче, - одговорио сам. Па ми је рекао: "*Немој то радити! Пости али и једи (некад прескочи пост), клањај али и спавај јер твоје тело има право код тебе, и твоје очи имају право код тебе, и твоја жена има своја права код тебе, и твој гост има права код тебе.*" (Бухари)

1. Посланик, салалаху алејхи ве селем, забавља своју породицу:

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је водио рачуна да орасположи своју породицу и да у кућну атмосферу убаци срећу и привлачност. Искориштавао је сваку прилику која би му се указала да унесе расположење а одагна нервозу и досаду. Каже Аиша, радијалаху анха: "Ушли су неки абесински дечаци да се играју у џамију а он, алејхи селам, ми је рекао: '*O румена*'¹⁴, да ли би

¹⁴ Због црвенила које би се појавило од њеног стида.

волела да их гледаш?' – Да, одговорила сам. Па је устао, одшкринуо врата, попео ме на његова рамена тако да сам лице прислонила на његов образ. Од онога што су они (дечаци) изговарали било је и; 'Ебу ел-Касим (Мухамед, алејхи селам) је добар'. Па ме је Посланик, салалаху алејхи ве селем, питao: '*Је ли ти доста?*' Рекла сам: 'Немој пожуривати Алахов Посланиче.' Па је још остао тако а након неког времена опет упитао: '*Је ли ти доста?*' Рекла сам: 'Немој пожуривати Алахов Посланиче, не због тога што волим да их гледам већ што сам хтела да његове жене чују његово удовољавање мени и за моје место код њега.'

2. Племенити Посланик опрашта како би породица била срећна:

Њега је Господар његов одгајао па је од природе Посланика салалаху алејхи ве селем, било да се никада није супростављао неким стварима које не воли већ је прелазио преко тога, правио се да не примећује и окретао главу од неких преступа које су чинили његови укућани уколико неби имало прекршаја шеријатских прописа. Све то како им неби повредио осећања и уништио идеје. Каже Аиша, радијалаху анха, да је Ебу Бекр, њен отац, радијалаху анху, ушао код ње а ту су биле две девојчице. То су били дани Мине¹⁵. Оне две су ударале у деф а Посланик, алејхи селам, се покрио одећом. Па их је Ебу Бекр растерао а Посланик, салалаху алејхи ве селем, је открио лице и рекао: "*Остави их Ебу Бекре, ово су дани бајрама.*" (Бухари)

3. Племенити Посланик употпуњује срећу својих укућана:

¹⁵ Један од обреда Хаџа, након Арефата. У ширим масама то време је познато као курбански бајрам

Од знакова љубави, честитости и душевне стабилности је и то да човек тражи све начине како би у срце вольене особе усадио срећу и радост. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је водио рачуна о свим стварима које проузрокују радост његових укућана. Каже Аиша, радијалаху анха, да би се она знала играти са девојчицама у присуству Посланика, алејхи селам. А оне би од њега стишавале своје гласове. А Посланик би допуштао да долазе код мене." (Муслим)

4. Посланикове, алејхи селам, шале са својом породицом:

Као што исламске упуте и смернице имају све што окрепљује душу и тело исто тако у њима се налази оно што поправља расположење и доводи до радости и среће. Посланик, салалаху алејхи ве селем, није запостављао ову област већ јој је поклањао велику пажњу. Шалио се са својим пријатељима и породицом али никада није говорио осим истину. А познато је да је шала драга свакоме јер одагнава досаду и забринутост; то под условом да се поштују шеријатске норме тако да се не сме лагати (измишљати) или некоме нажао учинити. Каже Аиша, радијаллаху анха:

-"Једног дана се Посланик, салалаху алејхи ве селем, враћао са ценазе (сахране) из Бекије¹⁶ па ме је затекао у стању велике главоболје док сам говорила: Ax, моја глава! Чувши то рекао је: *'To сам ја, о Аиша. Ax, моја глава.¹⁷ А шта би ти фалило, Аиша, да преселиши пре мене па да те ја гасулим¹⁸, замотам у кефине¹⁹, клањам*

¹⁶ Име најпознатијег гробља у Медини.

¹⁷ Посланик, алејхи селам, је тог дана добио јаку главоболју и то је било од прилике седмицу дана прије пресељења на онај свет.

¹⁸ Купање мртваца након његове смрти.

¹⁹ Бели чаршафи у које се мртвац умотава.

иеназу и закопам те?' Рекла сам: 'Као да те гледам, када би то урадио, вратио би се мојој кући и у њој провео ноћ са неком од твојих жена!' Па се насмешио Посланик, салалаху алејхи ве селем, и тада су наступили болови од којих је и преселио." (Бележи га Дарими а учењак Албани оценио као добар-Хасен. Погледај дело 'Запечаћени Џенетски напитак', 424.страна)

5. Посланикова разонода са својом породицом:

Скоро да не постоји ситуација у животу Посланика, салалаху алејхи ве селем, а да у њој нема 'давања одушка'. Посланик, салалаху алејхи ве селем, би излазио са својом породицом и шетао са њима. Неби га ометало то што је Посланик, нити достављање вере, нити обавезе вођења народа од тога да води рачуна и о овом делу емоција. Аиша, радијалаху анха, нам преноси како би се Посланик, салалаху алејхи ве селем, понашао на својим путовањима: "...А када би била ноћ Посланик, салалаху алејхи ве селем, би излазио са Аишом и са њом разговарао..." (Муслим)

6. Племенити Посланик и смех на шале његових укућана:

Смех је од природних нагона код човека који је Ислам усмерио како би донео само добро. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: "Осмех своме брату, приликом сусрета, је садака²⁰." (Бележи га Тирмизи)

Ислам нас је подучио да муслиман треба да буде ведар а не намргођен, мрачног лица од кога се сви плаше. Посланик, салалаху алејхи ве селем, се смејао и насмејавао како би одагнао досаду и убацио зрачак среће

²⁰ Добро и похвално дело.

и питомости. Он, салалаху алејхи ве селем, је рекао: "Немој да од доброчинства ништа подцењујете! Па макар и то да свога брата дочекате ведра лица."

7. Племенити Посланик и уношење духа опуштености у породици:

Од његове, салалаху алејхи ве селем, природе је било да се шали и смеје. Тако је и породица имала свој удео у тим шалама, његовој друштвености и пријатности да би одстранио од њих умор и досаду а заменио је срећом и радошћу. Каже Аиша, радијалаху анха: "Донела сам Посланику, салалаху алејхи ве селе, супу са месом. Ту је била и Севда а Посланик је стајао између нас две. Рекла сам јој: 'Једи!' Она је одбила. Рекла сам јој: 'Или ћеш јести или ћу те намазати овом супом.' Па је опет одбила да једе. Па сам умочила руку у супу и њоме попрскала њено лице а Посланик, салалаху алејхи ве селем, се насмејао и склонио се како би она могла доћи до мене. Па јој је рекао: 'Попрскај и ти њу', што је она и урадила а Посланик, салалаху алејхи ве селем, се насмејао." Тада је наishaо Омер и дозивао: 'О Алехов робе, о Алехов робе!' Посланик, салалаху алејхи ве селем, је помислио да ће ући па је рекао њима двема да устану и да се умеју." (Бележи га Ебу Ja'ла Ел-Мусили а учењак Албани оценио као добар-Хасен)

8. Племенити Посланик и његово учествовање у стварима које другима представљају радост:

Од његове, салалаху алејхи ве селем, мудrostи је и то да се према другима опходио и саосећао у складу са њиховим интересовањима и усмерењима ако у томе нема супростављања Шеријату. Каже Аиша, радијалаху анха: "Дошао је Посланик, салалаху алејхи ве селем, из

битке на тебуку – или Хајбери – а на њеном шпајзу²¹ је била завеса, па је наишао јак верат и подигао један крај тог застора и виделе су се 'кћери' Аишет – играчке, па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, рекао: '*Шта је ово Аиша?*' – Моје кћери – одговорила сам. Па је међу њима видео коња са два крила од крпе и упитао: '*Шта је ово што се види међу њима?*' – Коњ, одговорила сам. А он је упитао: '*А шта је ово на њему?*' – Крила, рекох. – *Зар коњ има крила?* – питао је. Одговорила сам: 'Зар ниси чуо да је Сулејман има коње са крилима?' Па се је смејао тако да су му се кутњаци указали." (Бележи га Ебу давуд)

9. Племенити Посланик се радује срећи својих укућана:

Уношење радости и среће међу своје укућане је доказ доброте человека. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је био претеча у уношењу радости и привлачности у својој породици. Каже Аиша, мајка верника: " Посланик, салалаху алејхи ве селем, је седео када се чула вика и гласови деце. Устао је и видео да је нека Етиопљанка играла и деца око ње. Па ме је позвао: '*O Аиша, дођи да видиш!*' Дошла сам и ставила своју браду на његово раме и гледала. Након неког времена ме је упитао: '*Зар ти није доста, зар се ниси заситила?*' Говорила сам: - Не, како би видела своје место код њега." (Бележи га Тирмизи)

10. Племенити Посланик и његова друштвеност и дошаптавање ноћу са својим женама:

Од обичаја Посланика, салалаху алејхи ве селем, је и то да се често дошаптавао и другарски односио са

²¹ Мали кутак у коме је Аиша, радијалаху анха, држала неке своје ствари.

својим женама. Та метода је помагала и уклањала све негативности које се можда појаве у души као последица свакодневних међуљудских односа. Она у многоме повећава приснот, повезаност и обавезне делове љубави. Каже Сафија бинт Хујеј, жена Посланика, салалаху алејхи ве селем, да је дошла да посети Посланика, салалаху алејхи ве селем, док је био у И'тикафу²² у џамији, у задњих десет дана месеца Рамазана. Била је код њега и разговарали су. Након тога је устала да иде својој кући. Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, устао да је отпрати до куће." (Бележи га Бухарија)

Племенити Посланик и поље саосећања са својом породицом

Ислам узима у обзир и поспешује све аспекте људске природе на којој је Аллах створио човека. Од тих аспеката је и саосећајност међу супружницима. А на порив страсти гледа као на потребу која се задовољава а не сузбија. Међутим, она је изнад тога да буде само страст испољавајући животињске ниске пориве. Зато је задовољавање тих порива прописано путем брака који почива на чистоћи и чедности, који обезбеђује душевни смирај и стабилност емоција те гарантује права обема странама. Рекао је Узвишени Аллах:

-"Један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају." (Ер-Рум, 21.)

²² Десетодневни боравак у џамији у задњој трећини месеца Рамазана.

Зато је Ислам подстакао своје следбенике на рану женидбу у ситуацији када је то могуће и када се стекну потребни услови. Појашњење тога је у речима Посланика, салалаху алејхи ве селем: "*О скупине младића, ко од вас буде у стању нека се жени, јер је то лакше за обарање погледа²³ и чишће за полни орган. А ко није у стању онда нека пости јер то ће му бити штит.*" (Муслим)

А са друге стране упозорио је на испосништво, целибат и потпуно остављање овог света. Од Енеса ибн Малика, радијалаху анху, се преноси да је рекао: "Дошла су три човека Посланиковим женама и питали о његовим ибадетима²⁴. Када су их обавестиле као да им се то учинило малим па су рекли: 'Где смо ми а где је Посланик, салалаху алејхи ве селем! Њему је већ опроштено све што је од греха починео и оно што ће починети.' Па је један рекао²⁵: 'Што се мене тиче ја ћу, увек, читаве ноћи проводити у намазу²⁶!' Други је рекао: 'А што се мене тиче, ја ћу вазда постити и нећу пост прекидати никада.' Трећи је рекао: 'Ја ћу се клонити жена и никада се нећу женити.' Када је дошао Посланик, салалаху алејхи ве селем, питао их је: '*Јесте ли ви они који су рекли тако и тако?*' Тако ми Алаха, ја се Њега бојим више него ви и покорнији сам Му. Али и поред тога некада постим некада не, клањам (ноћу) а и спавам и женим се. Онај ко не жели моју праксу није од мене."

(Бухари)

²³ Како се неби гледало у забрањене ствари које буде страсти и терају на грех.

²⁴ Богу драга дела која човек чини како би се Њему Узвишеном приближио и умилио.

²⁵ Желећи да додају и ураде нешто што ни Посланик није радио.

²⁶ Неће никако спавати ноћу.

Ислам је аспекту саосећања која постоје међу супружницима подигао степен тиме што их је учинео ибадетом²⁷ за које ће муслиман бити награђен као што ће бити награђен и за друга добра дела. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: "*И у задовољавању ваше жене имате садаку*"²⁸. Па су га упитали: 'О Алахов Посланиче, зар и у томе да неко од нас задовољи своју потребу има награда?' Па им је одговорио: "*Шта мислите, ако би задовољио своје прохтеве на забрањен начин, да ли би имао грех?! Исто тако, ако то уради на дозвољен начин имаће награду.*" (Муслим)

Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, подстицао на то због велике важности овог аспекта у животу муслимана, путем којег се постиже стабилност душе, смиреност емоција и обављање обреда бистрог ума и размишљања.

Да се подсетимо на неке примере из живота Посланика, салалаху алејхи ве селем, са породицом када је аспект емоција у питању.

1. Племенити Посланик, салалаху алејхи ве селем, није никада преварио своју породицу:

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је пример чедности коју мора поседовати муслиман када га шејтан²⁹ тера на чињење неморалног чина. Каже Џабир ибн Абдулах, радијалаху анху, да је Посланик, салалаху алејхи ве селем, рекао: "*Ако неко од вас види жену и свиди му се,*

²⁷ Богу драгим делом.

²⁸ Добро дело за које следи награда.

²⁹ Ђаво.

нека оде својој жени јер код ње ће наћи исто што би и код ове." (Тирмизи)

2. Племенити Посланик, салалаху алејхи ве селем, и његова чежња за породицом:

Заиста, брзина повратка човека са путовања је доказ његове љубави и чежње за породицом. У томе су и многе користи од којих је и душевни и смирај. Зато је савет Посланика, салалаху алејхи ве селем, по овом питању био веома јасан: "Путовање је дио казне; онемогућава сан, јело и пиће. Па када неко од вас испуни своју потребу нека пожури својој кући." (Бухари)

3. Племенити Посланик, салалаху алејхи ве селем, и обнављање љубави и самилости према породици:

Поклон има своју битну улогу а поготову ако се даје онима које волиш. Зато је Посланик, салалаху алејхи ве селем, саветовао: "Делите једни другима поклоне јер они отклањају тескобу прса (завист, љутњу, мржњу, срђбу) и немој да комшиница подцењује ни коску коју јој поклони комшиница." (Ибн Хаџер)

Како би се обновила љубав и отклонили одређени поремећаји који утичу на породични живот Посланик, салалаху алејхи ве селем, је саветовао да се стално деле поклони. Рекао је: "Када се неко врати са пута, нека се својој породици врати са поклонима." (Ибн Хибан)

4. Племенити Посланик и његова чедност:

Чување органа (од греха) и ограничавање (страсти) само на своју жену је доказ стабилне личности.

Шејтан се труди да поремети ту стабилност и да особу поведе путевима неморала а већ је одређен део блуда Адемовим синовима који их не може мимоићи. Очи чине неморал а њихов неморал је гледање, уши чине неморал а њихов неморал је слушање, језик чини неморал а његов неморал је говор, руке чине неморал а њихов неморал је додир, нога чини неморал а њен неморал је одлазак (на место неморала), срце прижељкује и жуди а полни орган то потврди или одбаци. Као што је о томе обавестио Посланик, салалаху алејхи ве селем, а преноси Аиша, радијалаху анха: "Вернице које би учиниле хиџру³⁰ ка Посланику, салалаху алејхи ве селем, биле би проверене због речи Узвишеног: '**О веровесниче, када ти дођу вернице да ти положе присегу; да неће Аллаху никога равним сматрати, и да неће красти, и да неће блудничити, и да неће децу своју убијати, и да неће мужевима туђу децу подметати, и да неће ни у чему што је добро послушност одбијати – ти присегу њихову прихвати и моли Аллаха да им опрости; Аллах, заиста, много прашта, и Он је милостив.**' (61:12)" па оне вернице које су ово прихватиле прихватала се њихова присега. А Посланик, салалаху алејхи ве селем, би након што оне ово прихвате говорио: '*Слободне сте сад, даље сте присегу.*' И тако ми Аллаха, није рука Посланика, салалаху алејхи ве селем, дотакла руку жене странкиње (све жене осим ближа родбина по шеријатским прописима а споменуте су у 23. ајету суре Ен-Ниса). Оне су присегу давале речима. Тако ми Аллаха, Посланик, салалаху алејхи ве селем, није оптерећивао жене осим онолико колико је Аллах наредио. А његова, алејхи селам, шака није дотакла шаку ни једне жене. Када би

³⁰ Напустиле своја места боравка и одселиле се у Медину Посланика, салалаху алејхи ве селем.

дале присегу говорио би им: '*Прихватио сам вашу усмену присегу.*'" (Муслим)

5. Племенити Посланик и изјављивање љубави својим женама:

Посланик, салалаху алејхи ве селем, није видео сметњу да неко искаже љубав својој жени већ је то сматрао од племенитог морала и лепог брачног живота. Ово посебно што је он послат незнабожачком друштву које жени није придавало никакву вредност. каже Аиша, радијалаху анха: "Нисам била љубоморна на ниједну од Посланикових жена осим на Хатицу а нисам је затекла (Хадица, радијалаху анха, је преселила пре него се Посланик оженио Аишом). Посланик би, када би заклоа овцу, послao меса Хатициним пријатељицама. Једног дана сам га наљутила и рекла: 'Хатица?!!' А он је одгворио: '*Почашћен сам љубављу према њој!*'" (Муслим)

А од Аише, радијалаху анха, се такође каже: "Када се спомене Хатица Посланик би је похвалио и по добру спомињао. Једног дана сам осетила љубомору и рекла му: 'Зашто је тако често спомињеш а Алах ти је њу заменио бољом од ње?' А он је рекао: '*Није ми је Алах заменио бољом. Она је поверовала када су други одбијали, потврдила истину када су ме други у лаж утеривали, помагала ми њемин иметком када су ми други то ускратили и дао ми са њом децу а то ми није дао са другим женама!*'" (Бележи га Ахмед)

6. Племенити Посланик и чистоћа у опходењу са породицом:

Исламске упуте указују на чињеницу да је Алах леп и да воли лепоту, великородушан и воли великородушност, чист и

воли чистоћу. Као што нас је о томе обавестио Посланик, салалаху алејхи ве селем. И ово је наредба муслиману да буде у најлепшем и најбољем изгледу код свих а посебно код своје породице. Зато је Посланик, салалаху алејхи ве селем, наредио да се на ово обрати пажња, рекао је: *"Када неко буде са својом женом, па то буде хтео поновити нека се абдести"*³¹. (Муслим)

И каже: *"То је племенитије, боље и чистије."* (Ебу Давуд)

7. Племенити Посланик и његово вођење рачуна о осећањима укућана приликом опходења са њима:

Брачни живот је заједнички подухват две особе. Тако да је неопходно да буду у складу и слози како би дошли до шеријатског циља а то је честитост и пород који ће наследити ову Земљу. Зато су упуте Ислама јасне по овом питању. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је забранио да се са женом одмах има однос пре предигре; рекао је: *"Немојте одмах имати однос пре него им од страсти дође оно што је вама дошло како неби себе задовољио пре ње.* – Зар је то до мене? упита неко од присутних. Па је рекао: *Да, прво је пољуби, помази, заголицај, па када видиш да је прорадила страст онда имај однос са њом.*" (Мугни 8/137)

Овом питању је Посланик, салалаху алејхи ве селем, придавао велику пажњу и наредио да се води рачуна да и жена добије задовољство које односом добија и човек. У том смислу је рекао: *"Када неко од вас има однос са својом женом нека буде искрен (предан) у томе. Ако своју потребу оконча пре ње нека не престаје све док и она не задовољи своје потребе."* (Хејсеми)

³¹ Верско прање одређених делова тела.

8. Племенити Посланик и размена љубави са својим женама:

Истинска љубав је она која се налази код особе у свакој ситуацији. Она се не мења са променом стања или времена. Овако је било стање Посланика, салалаху алејхи ве селем, са његовом породицом. Каже о томе Аиша, радијалаху анха: "Забављао би се самном Посланику, салалаху алејхи ве селем, док би била у месечном циклусу³². Некада би помолио главу из џамије а био би у и'тикафу и ја бих му прала косу а била сам у месечном циклусу." (Бухари)

9. Племенити Посланик и неоткривање тајни својих укућана:

Брачни живот и интима су тајне по питању којих Шеријат строгог захтева њихово чување и да се не смеју износити у јавност. Поготову оне тајне које слушаоцу дају детаље тако да има увид у догађај као да је присутан јер се тако губи стид и одважност. Рекао је Посланик, салалаху алејхи ве селем: "*Најгорег степена код Аллаха на Судњем дану је човек који приђе својој жени и она њему приђе а након тога открива њену тајну.*" (Муслим)

10. Племенити Посланик и удоволавање својој породици:

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је био емотиван и благих осећања. Говорио је свој породици оно што је указивало на његову љубав и милост према њима. Дозивао их је именима која су волели; Аишу, радијалаху анха, је звао 'Румена'. Па је био преблаг и често би

³² Периоду менструације, када је дозвољена предигра али је однос забрањен.

користио деминутив како би показао шта његово срце осећа од љубави; па би говорио: '*O Аишице*'. (Муслим)

11. Племенити Посланик и близина својој породици чак и у ситуацијама када је шеријатски оправдан:

Чак и када постоји шеријатски разлог³³ Посланик, салалаху алејхи ве селем, би седео, јео, пио, и забављао се (предигра) са својом женом како би задовољио њена осећања. А такође да би појаснио шеријатски пропис у том случају; шта је дозвољено човеку да радит са својом женом а шта не, шта одговара њеном стању и позицији. Супротно томе су учења Библије која жену у месечном прању називају нечистом и траже од човека да се склони од ње.³⁴

Каже Аиша, мајка верника: "Посланик, салалаху алејхи ве селем, би се играо самном под једним покривачем а била сам у месечном циклусу. Али је био у стању да се суздржи (од односа)." (Бејхеки)

12. Племенити Посланик води рачуна о психичком стању и осећајима својих укућана:

Потреба жене за човеком и потреба човека за женом је ствар устањене природе за разлику од неких других створења чији брак је временски одређен након чега свако иде својим путем. Шеријатски оправдани разлози за ускрачивање полног односа не спречавају да се наслажују једно другим. Аиша, мајка верника, каже: "Посланик, алејхис селам, би ноћу клањао а ја поред

³³ Менструација.

³⁴ Погледај: Трећа књига Мојсијева или Левитска (15:19), где стоји: "Ако жена има крварење, излив крви из свог тела, нека због месечног циклуса буде нечиста седам дана. Свако ко је дотакне биће нечист до вечери."

њега а била би у мјесечном циклусу а на мени вунени ограћач који би својим делом падао и на њега." (Муслим)

13. Племенити Посланик и његово саосећање са породицом:

Сви Посланикови поступци су усмерење његовим следбеницима и правна упутства помоћу којих могу да воде верски живот. Цињеница да се забављао са својом женом и спавао са њом док је она била у месечном прању правно нам указује да је тело жене чисто као и место на којем борави и указује на дозвољеност спавања са њом под једним покривачем као и указивање на друге прописе који се извлаче из овог поступка. Каже Аиша: "Посланик би се насланао на моја стегна, а била би у месечом прању, и учио би Куран." (Муслим)

14. Племенити Посланик и његово заједничко купање са његовом женом:

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је водио рачуна да у свакој ситуацији усрећи своју обитељ. Чак и у ситуацијама када је човек дакело од полног односа, када нема страсти, буде исцрпљен и хладног осећаја. Посланик, салалаху алјхи ве селем, би се заједно купао са својом женом и забављао је том приликом. Прича Аиша, радијалаху анха: "Купала бих се са Послаником, алејхи селам, из једне посуде. Па би он грабио воду из посуде и ја бих грабила воду пре њега (у смислу игре). Он би говорио: 'Остави мени!' А ја бих говорила: Остави мени!" (Несаи)

15. Племенити Посланик и љубљење своје жене:

Топлина осећања је, након Алахове дозволе гарант за опстанак брачне везе. На тај начин ће се превазиђи

потешкоће којих некада буде. Помоћу, на први поглед, малих дела и речи можеш задобити љубав своје жене, угасити њену жеђ за пажњом и проузроковати душевни смирај. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је водио рачуна о овом сегменту и није га запостављао. Каже Аиша, радијалаху анха: "Хтео је Посланик, алејхи селам, да ме пољуби па сам му рекла: 'Ја постим.' Па ми је одговорио: 'И ја такође.' И пољубио ме је." (Несаи, шејх Албани га оценио као веродостојан у делу Сахих Ебу Давуда, под бројем 2063)

Племенити Посланик и његова људска страна у опходењу са својом породицом

• Посланик Мухамед, салалаху алејхи ве селем, је као и остали људи осим што је одабран посланством, почашћен у односу на њих обавезом достављања (истине) и послат да их изведе из робовања људима ка робовању Господару људи. Послат је да достави Алахов закон а то је благодат коју Он даје ономе коме хоће. Он, Узвишени каже:

-"Реци: 'Ја сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог-један Бог. Па ко жели да од Господара свога буде лепо примљен, нека ради добра дела и нека, у обожавању, своме Господару никога не придружује." (18:110)

• Он, алејхи селам, не поседује ништа од Господарства. Није му познат ГАЈБ (скривено), не може (самостално) прибавити неку корист нити штетити и не управља свемиром. Рекао је Узвишени:

-"Реци: 'Ја не могу ни самоме себи неку корист прибавити, нити од себе какву штету отклонити осим оно што Алах хоће. А да су ми познате тајне, себи би разне користи прибавио, а зло ме неби дотицало; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују.'" (7:188)

- Поред његове племенитости, великог статуса, високог положаја и почасти слањем објаве одбио је да се претерује по питању њега или да му се даје положај већи од положаја робовања Алеху којег му је Он одабрао и почастио га тиме. Каже Посланик, алејхи селам: "*Немојте ме претерано хвалити и величати као што то раде крићани са Исаом, сином Мерјеминим. Ја сам роб; па рецитете: 'Алахов роб и Његов Посланик'.*" (Бухари)

- Његове особине, алејхи селам, су као и особине других људи. Подноси оно што они подносе. Није вечан на овоме свету. Рекао је Узвишени:

-"**Мухамед је само посланик, а и пре њега је било посланика. Ако би он умро или убијен био, зар бисте се стопама својим вратили? Онај који се стопама својим врати неће Алеху нимало наудити, а Алех ће захвалне сигурно наградити.**" (3:144)

- Погађало га је оно што је погађало друге. Некада би се разболео и трагао за леком. Рекао је Абдулах ибн Месуд: "Ушао сам код Посланика, алејхи селам, док је имао грозницу. Па сам му рекао: 'О Алехов Посланиче, имаш јаку грозницу?' – 'Да - одговорио је, ја имам грозницу као двојица од вас'. Питао сам: 'То зато јер ти имаш и две награде?' Па је Посланик одговорио: 'Да, то

је због тога. Нема муслмана којег задеси узнемирање или га убоде трн и нешто више од тога а да Алах због тога не дадне да са њега страдају греси као што лишиће пада са дрвета." (Бухари)

Појашњење: Смисао речи: 'То зато јер ти имаш и две награде?' постаје јасан у речима Сада ибн Еби Векаса који каже: "Упитао сам Посланика, алејхи селам: 'Који људи имају највећа искушења?' Па ми је рекао: 'Посланици, па они слични њима па они слични њима. Човек бива искушаван сходно својој вери.'

• Он, алејхи селам, воли и презире. Рекао је Омер ибн Хатаб, радијалаху анху, да је једне прилике дошао неки човек код Посланика и тражио милостоњу. Посланик, салалаху алејхи ве селем, рече: *"Немам код себе ништа што бих ти могао дати али позајми у наше име а када нам нешто дође (од иметка) даћемо ти."* Па је Омер син Хатабов рекао: "О Алаков посланиче, пречи си ми од оца и мајке, Алак те није овим обавезао. Удели оно што имаш код себе а ако немаш ниси ни обавезан." Па се Посланику нису свиделе речи Омера а њему би се презир нечега одмах приметио на лицу. Тада је устао човек од Енсарија и рекао: "Пречи си ми од оца и мајке, удељуј и немој се бојати да ће ти Господар Арша (Престоља) ускратити (умањити)." Па се је Посланик, салалаху алејхи ве селем, насмешио и рекао: *"Ово ми је наређено."* (Табери)

• Радује се и бива тужан. Када је умро његов син Ибрахим он, алејхи селам, је плакао а Ебу Бекр или Омер му је хтео изразити саучешће (видевши га таквог) и рекао: "Ти си најпречи да величаш Алакову вольу." Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, рекао: *"Око сузи,*

срце бива тужно или не говоримо оно што срди Господара." (Ибн Маџе)

- Плаче и смеје се. Прича Усаме Ибн Зејд да је једној од Посланикових кћери умро син. Па је послала некога да доведе Посланика, алејхи селам. Он јој је поручио: *"Заиста, Алаху припада оно што узима и оно што даје. Све је код Њега са одређеним роком. Стрпи се и очекуј награду."* Па је затражила од њега да лично дође. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је устао а и ја са њим и Муаз ибн Цебел, Убеј ибн Ка'б и Убаде ибн Самит. Када смо ушли дали су Посланику, салалаху алејхи ве селем, дечака а душа му се грцала у грудима (био је на самрти). Рекао је: *"Мислим, да му се смрт приближила."* Па је Посланик, алејхи селам, заплакао а Убаде ибн Самит га упита: "Шта је то, о Алахов Посланиче?" – *To је милост, рече он – коју је Алах дао синовима Адемовим. А Алах ће се од робова Својих смиловати милостивима.*" (Ибн Маџе – Сахих)
- Весели се и жалости. Каже Ца'фер ибн Еби Талиб причајући о своме повратку из Абесиније у Медину: "Путовали смо све док нисмо стигли у Медину. Ту смо срели Посланика, салалаху алејхи ве селем, који ме је загрлио и рекао: *'Не знам чему сам се више обрадовао, твоме повратку или освајању Хајбера!'*" (Ибн Хаџер)
- Заборавља. Догодило би се да заборави нешто у намазу па био га обавестили о томе. Каже Абдулах ибн Умер: "Једном је Посланик, салалаху алејхи ве селем, клањао јацију два реката. Па му је рекао Зул Једејн: 'Заборавио си о Алахов Посланиче или је намаз скраћен (са четири на два реката)?' Па је рекао: *'Нити сам забиравио нити је намаз скраћен.'* – Али ти си клањао

два реката, рече. Па се Посланик, салалаху алејхи ве селем, окренуо према људима и упитао: 'Да ли је у праву Зул Једејн?' Да – одговорили су. Па је клањаојош два реката а након тога учинео Сеџету Сехв.' (Ибн Хаџер)

- Није непогрешив у опхођењу са другима и у личним закључцима. Може се догодити да у тим сегментима погоди и погреши. Али је он, салалаху алејхи ве селем, непогрешив када је у питању достављање објаве од Алха. Једном је Посланик, салалаху алејхи ве селем, пролазио поред палми које су људи опрашивали па им је рекао: "*Шта ово раде?* – Врше опрашивање палми – рекоше. "Не мислим да им то ишта помаже, одговори Посланик, салалаху алејхи ве селем." Када су их обавестили о речима Посланика, салалаху алејхи ве селем, они су оставили опрашивање. Када је Посланик, салалаху алејхи ве селем, чуо за то рекао је: "*To је моје мишљење, ако то заиста помаже радите тако. Јер ја сам човек као и ви; могу погодити и погрешити. Али када вам кажем: Рекао је Алх, то је апсолутна истина.*" (Муслим)
- Он, салалаху алејхи ве селем, је човек. Рекао је: "*Мој Алху! Заиста је Мухамед човек. Љути се као остали људи. Ја сам код Тебе узео обећање које Ти не криши: Којег год муслимана узнемирим, изгрдим или нанесем бол да му то учиниши откупом од греха и чином којим ће се Теби приближити на Судњем дану.*" (Муслим)
- Он је човек у пресудама међу људима. Рекао је, салалаху алејхи ве селем: "*Ја сам само човек а ви се код мене парничите. Можда је један од вас спретнији у говору и изношењу доказа па пресудим у његову корист у складу са оним што чујем. Ако некоме поресудим на*

штету његовог брата муслимана немој да то узима! Јер заиста то што узима је дио Ватре." (Бухари)

• Човек је и у друштвеном смислу; женио се и жељео да има децу као што је то био случај и са посланицима пре њега. Рекао је Узвишени:

-" И пре тебе смо посланике слали и жене и пород им давали. И ни један посланик није донео чудо сам од себе већ Алаховом вољом. И свако доба имало је своку књигу." (13:38)

Овде ћемо споменути један део његовог опхођења према својим женама

16. Племенити Посланик и његово опраштање грешака од стране његове породице:

Природну љубомору код човека је прихватао и Посланик, салалаху алејхи ве селем, широких прса, и лечио би оно што би из ње произашло мудрошћу и благошћу.

Говори Енес, Аллах био задовољан њиме: "Док је Посланик, салалаху алејхи ве селем, био код једне од својих жена, једна од мајки верника је послала посуду са храном, па је она у чијој је кући био, ударила слугину руку па је посуда пала и разбила се, те је Посланик, салалаху алејхи ве селем покупио разбијену посуду и узео скупљати храну која је била у њој, говорећи: 'Вашу мајку је задесила љубомора', затим је оставио слугу да чека, док није донео посуду из куће оне у чијој је кући

био, па је дао оној чија је посуда сломљена, а задржао ону сломљену у кући оне која је ту посуду сломила." (Бележи Бухари)

17. Племенити Посланик и испуњавање очекивања његове породице:

Испуњавање договора, очување љубави и поштовање племенитог су својства која указују на принципе човека и доброту његове нарави. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је: "Када се спомене Хатица изразио похвалу на њен рачун. Каже (Аиша): Зашто толико спомињеш старицу која је без зуба остала а Аллах ти је заменио бољом? Па је одговорио: 'Алах ми је није заменио бољом; поверовала је у мене када су људи порицали, потврдила моју искреност када су ме у лаж утеривали други, помогла ме њеним иметком када су ми људи ускратили и Аллах ми је дао децу са њом а није ми их дао са другим женама."

18. Племенити Посланик и племенит однос према својим женама

У читавом животу Посланика, салалаху алејхи ве селем, пре и након посланства не преноси се ни један случај да је подигао руку на жену уопштено а камо ли према, за њега посебним женама. Опште је познато да свака кућа и брачна заједница има неких проблема, па тако и кућа Посланика, алејхи селам, није била заштићена од тога. Међутим, и поред свега никада није нити ударио нити рекао ружну реч некој од својих жена. Прича Аиша, Аллах њоме био задовољан: "Посланик никада није ударио жену." (Муслим)

Како да то уради а он је послат као милост човечанству. Абдулах ибн Убејд каже: "Када су

Посланику сломљени предњи зуби (на дан Ухуда) и добио ударац у главу од кога му је крв текла лицем, речено му је: 'Посланиче, моли Алаха против њих!' А Посланик, алејхи селам, је рекао: '*Алах ме није послао да рањавам нити проклињем већ ме је послао као позивача и милост. Аллаху упути мој народ јер они не знају.*'" (Бејхеки)

19. Племенити Посланик и доброчинство према његовим женама

Посланикова женидба са девет жена (свеукупно) има своје узроке и потицаје. Од тих узрока је и милост, доброчинство и препознавање племенитог онима који су поверовали у њега и следили га макар на том путу доживели прогон и бескућништво. Пример тога је женидба сас Севдом, Алах био њоме задовољан, која је имала педесет и пет година а он педесет. Становници Меке су се зачудили овим браком јер она није била лепа нити је могла задовољити човека а имала је петоро деце са собом. Али то је људскост и он је оженио због њеног стања, из жеље да јој помогне и да се племенито односи према њој. Да јој ублажи тугу након њеног повратка из Абесиније где јој је преселио муж. Након неког времена Посланик је хтео да је отпustи из милости према њој и из жеље да на њу не товари обавезе брака које она не може да испуњава. Када је она за то сазнала рекла је Посланику: "Немој ме разводити, задржи ме код себе а мој дан нека припадне Аиши." Па је Посланик тако урадио и тада је објављен ајет: "**Немате греха ако се нагодите – а нагодба је добро.**" Урадила је то из жеље да буде проживљена као његова жена на Судњем дану. (Тирмизи)

20. Племенити Посланик и његова милост према женама

Једног дана је Посланик ушао у месџид и видио уже које је пружено између два стуба. Упитао је: "Шта је ово?" Рекли су му: 'Уже које користи Зејнеб (његова жена) у намазу, па када се измори ослања се на њега (уже).' Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, рекао: 'Склоните ово! Клањајте док сте одморни а ако се уморите седните.' (Несаи)

Вера је од Бога, не жели Посланик салалаху алејхи ве селем, да се људи оптерећују делима која не могу поднети. Нити да то утиче на њихове друге овосветске обавезе. Како не а он је рекао човеку који је себе окупирао делима онога света од чињења дела овога света: "Твоје очи код тебе имају право, и твоје тело има код тебе своја права, и твоја жена има код тебе њена права, и твој гост има права и твој пријатељ има своја права."

21. Племенити Посланик и смиривање ситуације у породици

Посланик је најблажи човек према људима а посебно према својим женама. Чуо би неугодне ствари али би се правио да није чуо. На непријатности које је доживљавао неби се освртао и праштао би грешке у којима није било верских прекршаја. Све би то узвратио осмехом пропраћеним љубављу, праштањем и благошћу. Размисли само о величини његове благости према женама када је Аиша, Алах њоме био задовољан, подигла свој глас на њега. Па је то чуо Ебу Бекр (њен отац), радијалаху анху, и када је ушао почео је корити рекавши: "Јесам ли те то чуо да подижеш глас на

Посланика, алејхи селам!" А Посланик је штитио од њега док Ебу Бекр љут не изађе из куће. Па је Посланик, салалаху алејхи ве селем, рекао: "Зар ниси видела како сам те штитио?" Па је након неколико дана Ебу Бекр затражио дозволу да уђе и затекао их сртне па је рекао: "Уведите ме у ваш мир као што сте ме увели у ваш рат." А Посланик одговори: "Већ смо урадили, већ смо урадили." (Ебу Давуд)

22. Племенити Посланик и олакшавање (послова) његовим женама

Пракса Посланика, салалаху алејхи ве селем, у опходењу према људима је била олакшати им, благост и љубазност. Од Ебу Хурејре се преноси да је рекао: "Ушао је пустинjak у цамију након неког времена он се помокри у једном крају цамије. Па су људи погнали према њему а Посланик их је спречио рекавши: 'Ваш задатак је да олакшате а не да отежсате. Постите на то место кофу воде!' " (Ебу Давуд)

Каже Аиша, мајка верника, о Посланику и његовој љубазности и олакшавању укућанима: "Постиле смо ја и Хафса па нам је Посланик поклонио хране. Па је једна рекла другој: Хоћеш ли јести (прекинути пост пре времена)? Па је рекла: Да. Те су обе јеле. Када је дошао Посланик, алејхи селам, упитале су га: О Алахов Посланиче, ти си нам донео хране која нам се свидела па смо прекинуле пост? А он им је одговорио: 'Нема греха, постите други дан уместо овог.' " (Муслим)

23. Племенити Посланик и љубазност у опходењу са женама

Ставити залогај хране у уста своје жене и напојити је водом није само начин да се придобије њено срце и се

покаже величина љубави према њој већ и садака (милостиња) за коју ће бити награђен од Алаха. У овом споју између верског и овосвецког је опстанак осећају топлине, преовладавању хармоније, смирају за породицу и миру за ум. Рекао је Посланик, алејхи селам, Са'ду ибн Векасу: "*Нећеш уделити ништа, желећи тиме Алхово лице, а да за то не будеш награђен; чак и за залогај којег ставши у уста своје жене.*" (Бухари)

24. Племенити Посланик и не критиковање жена

Водити рачуна о осећајима других је доказ племенитости душе и чистоће савести. Посланик је водио бригу о томе како се осећају његове жене и није нимало негодовао због онога што ненамерно ураде. Каже Амар ибн Јасир: "Изашао је Посланик на чело војске а са њим је била његова жена Аиша. Па је код Зафара (место у Јемену) изгубила огрлицу од онекса. Па су се људи задржали тражећи ту огрлицу све док није сванула зора а нису са собом имали воде за абдест. Па се Ебу Бекр наљутио на њу и рекао: "Задржала си људе а немају са собом воде!" Па је Алх објавио олакшицу тејемума (чистом) земљом; па су муслимани заједно са Посланником дотакли својим рукама земљу а затим их подигли и њима потрли своја лица и шаке. (Бележи га Несаи а веродостојним га оценио Албани)

25. Племенити Посланик и улепшавање, мирисање и дотеривање за своје жене

Леп изглед и пријатан мирис је оно што прија души, драже је срцу и буде смирај оку. Приповеда Аиша, жена Посланника, алејхи селам: "Као да сада гледам у белину мириса на глави Посланника, салалаху алејхи ве селем, а био је у обредима (Хаџ)." У другој предаји стоји:

"Белина мириза миска која је била на раздељку Посланика, алејхи селам." (Несаи, хадис је веродостојан)

Када је Аиша била упитана чиме би Посланик полињао када би ушао код тебе, рекла је: "Почињај би са мисваком (чишћење зуба)." (Веродостојним га оценио шејх Албани)

Ово је била пракса Посланика, салалаху алејхи ве селем, у сваком стању. Чак и приликом сна неби одлазио на спавање осим након што се очисти и абдести. Каже његов слуга Енес ибн Малик, Аллах њиме био задовољан, који је био почашћен да га служи десет година: "Нисам никада осетио ништа лепше од мириса Посланика, алејхи селам, ни мирис Амбера нити Миск. Нити сам дотакао ништа пријатније од његове руке, ни памук ни свилу." (Муслим)

26. Племенити Посланик и исказивање љубави према својим женама

Стид доноси само добро, како нас о томе обавести Посланик, алејхи селам. Осим ако то буде разлог да се оскрнави нека верска или овосветска вредност. У складу са тим, Посланик је испољавао своју љубав према својим женама одгајајући тако своје следбенике да исказују љубав њиховим женама како би овековечили љубав и брачну заједницу. Каже Амр ибнул Ас: "Дошао сам код Посланика, алејхи селам, и упитао: 'Ко од људи ти је најдражи?' Па је рекао: 'Аиша'. А од људи- Упитао сам. 'Њен отаџ'- одговори. (Бухари и Муслим)

27. Племенити Посланик и његова брига за својим женама

Страх је урођена особина и нормална појава која ако пређе те границе постаје болест. Посланик се плашио за своју породицу и водио рачуна да им се не дододи ништа лоше. Каже Енес: "Био сам са Ебу Талхом и Послаником, алејхи селам, са којим је била Сафија на јахалици. На путу је јахалица посрнула и Посланик и његова жена су пали. Па је Ебу Талха похитао и дошао до Посланика, алејхи селам, и рекао: "Алахов Посланиче, све бих за тебе жртвовао, да ли си се повредио? Посланик одговори: *"Не, али види шта је са Сафијом."*" Па је Ебу Талха прекрио лице и бацио огртач на Сафију те затегао седало на јахалици и помогао да на њу поново седну." (Бухари)

28. Племенити Посланик и улагање труда на спасењу својих жена

Посланик је волео добро својој породици и жељео да им што више користи прибави, посебно оно што их приближава Алаховом задовољству и Рају а удаљава их од Пакла. То је истинска победа коју је Алах појаснио речима:

-"Свако живо биће ће окусити смрт! И само на Судњем дану добићете у потпуности ваше плате, па ко буде удаљен од Ватре а уведен у Рај – тај је (победио) постигао шта је жељео; а живот на овоме свету је само варљиво насладићивање." (3:185)

Посланик, алејхи селам, је указивао и водио своју породицу према добру. Каже Уму Селема, жена Посланика алејхи селам: "Једне ноћи се Посланик пробудио у паници и рекао: 'Слава Алаху, шта је све од ризница објављено и које су све смутње дате! Ко ће пробудити 'власнице соба' (мисли на своје жене како би

обављале молитву ноћу). Можда ће имућне на овоме свету бити сиромашне на ономе." (Бухари)

29. Племенити Посланик и најављивање доласка својим женама

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је презирао проневеру и претерану љубомору која је изван граница. А волео је да види своју породицу у најбољем, најлепшем и најпотпунијем стању. Све у циљу консолидирања љубавне споне са њима. Тако да није, након дугог путовања долазио не најављен већ је његова пракса била да обзнати време доласка како би његове жене имале времена да се спреме и среде за његов долазак. Тако би своју породицу виђао само у најлепшем стању и тако јачао љубавну везу међу њима. Прича Џабир ибн Абдулах да је био са Послаником, салалаху алејхи ве селем, на путовању, па када су се примакли своме граду Посланик рече: "Сачекајте овде, у град ћемо ући ноћу; како би се рашичупана стигла очешљати (дотерала) а запуштена уклонила вишак длака (депилација)." (Ебу Давуд)

30. Племенити Посланик и давање предности његовим женама над самим собом

Посланику, алејхи селам, је било урођено да буде племенит и дарежљив. Давао је предност својим женама и над самим собом. Поклањао им оно што заради или добије као поклон. А како и неби тако поступао а он је рекао: "Коме Аллах подари неко добро нека почне од себе и своје породице." (Таберани, а шејх Албани га оценио као веродостојан)

И то није само говор који се треба следити већ је делом то показао и у праксу спроводио. Каже Енес ибн

Малик: "Заиста је Уму Сулејм (Енесова мајка) послала по мени једну посуду у којој су биле датуле за Посланика, алејхи селам. Па је он захватио руком тих датула и послao некој од жена, па опет захвати и пошаље некој од жена а и он је у потреби за тим датулама. урадио је то неколико пута." (шејх Албани га оценио као веродостојан)

31. Племенити Посланик и скрушеност према својим женама

Ко буде, Алаха ради понизан Алах ће га уздићи. Ово су речи којима је Посланик, салалаху алејхи ве селем, подучавао људе и био први који је то у пракси спроводио у свом опходењу са другима. Тако да ни његова породица није била ускраћена тога. Преповеда Енес ибн Малик о његовом доласку у Медину из Хајбера заједно са Послаником, алејхи селам, са којим је била његова жена Сафија: "Видео сам Посланика како застире свој огратч поред деве и седе на њега. Постави затим свој колено на које Сафија стаде својом ногом и узјаха на деву." (Бухари)

32. Племенити Посланик и опраштање његовим женама

Посланик је имао у вид женску љубомору и није се због тога љутио нити грдио оно што проистекне из ње. Грешке које произилазе из ње је лечио дипломатски и мудро. Каже Енес, Алах њиме био задовољан: "Посланик је био код једне од својих жена а друга је послала посуду у којој је била храна. Па је ова (код које је био) ударила ту посуду и поломила је а храна је пала на под. Посланик је устао, узео два сломљена дела те посуде, спојио их и у њу поново почeo сакупљати храну говорећи: 'Вашу мајку је погодила љубомора. Једите. –

па су јели.' А она је отишла до дела у којем су посуде узела здраву посуду и дала Посланику, алејхи селам, а ону коју је сломила задржала за себе." (Несаи)

33. Племенити Посланик и познавање душевног (психичког) стања његових жена

Његова доброта, саосећајност и брига учинеле су да познаје осећања његове породице и да се саосећа са њима. Па ако је нешто негативно онда би то оправштао и прелазио преко тога. Каже Аиша, мајка свих верника да јој је Посланик једном рекао: *"Ја, доиста, знам када си задовољна самном и када си љута на мене.* – Како то знаш? упитала сам. Па је одговорио: *'Када си задовољна кажеш: Тако ми Господара Мухамедовог! А када си љута кажеш: Тако ми Господара Ибрахимовог!*" Па сам рекла: Да, тако ми Алха. Али ја тада само избегавам твоје име." (Бухари)

34. Племенити Посланик и његова праведност према његовим женама

Његова праведност, алејхи селам, према његовим женама је достигла врхунац. Био је праведан у свим стварима, на путу и у кући. Каже Аиша: "Посланик није издвајао ни једну од нас у подели дана које је код нас боравио. Ретко би прошао дан а да нас све не обиђе и буде са њом без тога да има однос са њом. Тако би радио све док не дође до оне чији је ред па би ноћ провео код ње." (Ебу Давуд)

Своју праведност није окрњио чак ни у стању тешке болести. Преноси Аиша и каже: "Посланик, алејхи селам, је у болести у којој је и преселио питao: *'Где сам утврда, где сам утврда?*" Желећи дан Аише. Па су му жене

дозволиле да буде где год хоће. Те је био у кући Аише све док није преселио." (Бухари)

ПЛЕМЕНИТИ ПОСЛАНИК И ДРУШТВЕНА СТРАНА ОПХОЂЕЊА ПРЕМА ЖЕНАМА

1. Племенити Посланик и благост према женама

У којој год ствари се нађе благост она је улепша а где она буде ускраћена то ће упропастити дело. Ово су посланичке упуте путем којих је одгајао своје следбенике. Посланик, алејхи селам, је био благ у свим својим поступцима; волео је благост и подстицао на њега своју породицу. Није им ништа тражио у чему је било потешкоће за њих. Преповеда Аиша да јој је посланик Мухамед, салалаху алејхи ве селем, рекао: "*О Аиша, буди блага; јер када Аллах хоће добро некој породици дадне да међу њима влада благост.*" (Мунзири)

2. Племенити Посланик и служење његовим женама

Од племенитости морала Посланика, алејхи селам, је и то да се није устручавао бити на услуги својим женама и обављати неке њихове послове помажући им. Упитана је Аиша: "Шта је Посланик радио у кући? – па је одговорила: 'Поправљао своју обућу и све друго што човек ради у кући.' А у другој предаји стоји: 'Радио је све што ви радите: поправљао обућу, крпио одећу и шио.'" (Бухари у Едебул-Муфреду, шејх Албани га оценио као веродостојан)

3. Племенити Посланик и служење самоме себи

Свако од нас има посебне личне потребе. Посланик, салалаху алејхи ве селем, је сам обављао своје послове да би олакшао својим женама и помогао им. Упитана је Аиша: "Чиме се бавио Посланик у својој кући?" Па је одговорила: "Био је човек као и други; проверавао своју одећу, музароа овце и водио бригу о себи." (Зехеби)

4. Племенити Посланик и издржавање својих жена

Издржавање и удељивање су особине које је Посланик усађивао у морал његових следбеника, па каже: *"Алах је племенит и воли племените, дарежљив и воли дарежљиве."*

Посланик, салалаху алејхи ве селем, није штедео на својој породици; рекао је: *"Динар који уделиши на Алаховом путу, динар који уделиши да се ослободи роб, динар који уделиши сиромаху и динар који уделиши на своју породицу; Највећу награду ћеш имати за онај који су потрошио на своју породицу."* (Муслим)

И то удељивање је Посланик учинео обавезним човеку када су га асхаби упитали која су права жене код некога од нас, па је рекао: *"Да је нахраниши када себе нахраниши, да је оденеши када себе одеваши, да не удараши лице, не грдиши нити избегаваш осим у кући (ако имаш разлог за љутњу)."* (Ебу Давуд)

5. Племенити Посланик и пружање комфора његовим женама

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је тражио комфор за своју породицу и трудио се да им то приушти. Посебно је ово долазило до изражaja на путовањима која су представљала потешкоћу и исцрпљеност па се због тога плашио за њих. Прича Енес ибн Малик: "Био је

Посланик, алејхи селам, на једном путовању и имао слугу Енџеша који је водио деве, па му Посланик, салалаху алејхи ве селем, рече: '*Полако о Енџеше, ти управљаши боџама!*' (Бухари) То зато јер су жене Посланика биле у импровизованим кућицама на девама, па је овај младић певајући утицао да деве убрзају ход па се Посланик побојао за своју породицу.

6. Племенити Посланик, његова хуманост и подношење непријатности

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је на непријатност узвраћао разборито, на хладноћу ведрином, на избегавање љубављу и опраштањем. Прелазио је преко грешака и посртјаја ако није било верских прекршаја. Грубост других је код њега повећавала благост. Каже Омер ибн Хатаб, Алах њиме био задовољан: "Ми смо, о скупино Курејшија (племе у Меки) били строги према женама па када смо дошли код Енсарија (муслиманска племена у Медини) видели смо да су благи према женама. Наше жене су одмах почеле прихватати поступке њихових жена, те сам ја једном викнуо на моју жену а она ми то узврати. Забранио сам јој да ми узвраћа, али ми она на то рече: 'Зашто ми браниш да ти узвраћам?' Тако ми Аллах, и Посланикове жене са њим расправљају! Једна од њих га зна избегавати цео дан све до ноћи!" То ме расрдило, те рекох: 'Пропала је од њих она која то ради.' Обукао сам своју одећу а затим отишао код њих. Ушао сам код Хафсе и упитао: 'Хафсо, да ли нека од вас наљути Посланика, аллејхи селам, по цео дан све до ноћи?' – Да, одговорила је. 'Тешко теби, - рекох јој, несрећна и пропала. Зар се не бојиш да се Узвишени не расрди због љутње Посланикове па да то буде разлог твоје пропasti?! Немој пуно тражити од Посланика, алејхи

селам, немој се са њим расправљати и немој га избегавати! А од мене тражи шта год хоћеш." (Бухари)

7. Племенити Посланик и испуњавање жеља његових жена

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је био хитар у испуњавању жеља његових жена и прибављању онога што их чини сретним. Аиша је упитала Посланика, алејхи селам: "О Алахов Посланиче, све жене имају надимак (псеудоним) осим мене?" Па је Посланик рекао: "*Узми себи надимак по Абдулаху, сину Зубејра, ти си мајка Абдулаха (Уму Абдулах).*" Па су је звали Уму Абдулах све док није преселила а није имала деце. (Ахмед а шејх Албани га оценио као веродостојан)

8. Племенити Посланик и лечење његових жена

Човек је у потреби за оним ко ће пазити на њега, водити о њему рачуна и обављати неке његове послове и када је здрав а када је болестан та се потреба повећава. Посланик је то радио и водио рачуна о својим женама у ситуацији када би биле болесне јер у томе је смирај за њих и подизање морала. Каже Аиша, радијалаху анха: "Посланик би, када се неко од његове породице разболи, проучио би му 'муавизетејн' (113. и 114.суре из Курана). Па када се он разболео ја сам тако са њим поступала а потирала сам његовом руком јер је у њој благослов." (Муслим)

9. Племенити Посланик и обилажење његових жена

Поред многих обавеза и одговорности наспрам свог народа Посланик, алејхи селам, је својој породици придавао велику пажњу. Тако да их није заборављао нити занемаривао. Прича Омер ибн Хатаб: "Посланик,

салалаху алејхи ве селем, би након обављене јутарње молитве седео на том месту све док сунце неби изашло. Након тога би обилазио своје жене једну по једну, молио би за њих све док не дође до оне код које би требао да проведе дан и ту би остао." (Хејсеми)

10. Племенити Посланик и саветовање са својим женама

Његова пракса, салалаху алејхи ве селем, је била да се у посебним а и уопштеним пословима саветује са својим женама. Тако је узимао од њих корисне савете и мишљења чак и у питањима која се тичу читаве заједнице. На тај начин је имао увида у предлоге и одабирао оно што је најбоље пре него би донео коначну одлуку. Урве ибн Зубејр преноси да су му Мерван ибн Хакем и Мисвер ибн Махреме приповедали о догађају на Худејбији и рекли: "Када су завршили са писањем уговора, Посланик је рекао: '*О људи, принесите своје жртве (курбане) и обријте главе (део обреда).*' А нико од људи није мрдао јер у били незадовољни потписаним уговором. Па је Посланик поновио: '*О људи, принесите своје жртве и обријте главе!*' Опет нико није извршио наредбу. Па је и трећи пут поновио а опет се нико није одазвао. Па је Посланик, алејхи селам, устао и отишао код Уму Селеме и рекао јој: '*О Уму Селема, шта ли је са људима, наредим им нешто они не извршавају?*' Па је рекла: 'О Алаков Посланиче, немој им узети за зло. Негодују због потписаог примирја. Него устани, немој ни са ким говорити све док не закољеш курбан и обријеш главу; јер људи када те виде да си то извршио урадиће како си ти урадио.' Те је Посланик, салалаху алејхи ве селем, изашао од ње, ни са ким није говорио док није дошао до свог курбана па га је жртвовао и обријао главу. Па када су људи видели то одмах су сви

похитали да принесу жртву и да обрију главе или само скрате косу. Тада је Посланик, алејхи селам, рекао: '*Алаху опрости онима који су обријали главе.*' Па су му рекли и онима који су скратили косу. То су поновили три пута, па је тек након трећег пута рекао: '*И онима који су скратили косу.*"

11. Племенити Посланик и тражење дозволе од жена

Истину је рекао Узвишени када је описао Посланика речима:

"Ти си, заиста, на највећем степену морала." (68:4)

Од величине његова морала је и то да никада није остављао правду међу женама чак и онда када је био болестан (како смо већ појаснили). Није радио ништа (што се тиче жена) без тражења дозволе од њих или да се нека од њих сама одрекне неких својих права. Каже Аиша: "Алахов Посланик је у својој самртној болести позвао своје жене и оне су се сакупиле па нам је рекао: '*Ја не могу да вас све обилазим. Па да ли ми дозвољавате да будем код Аише?*' Па су му дозволиле." (Ебу Давуд)

12. Племенити Посланик и његова жеља да усрећи своје жене

Уносити радост и срећу међу људе је верска (шеријатска) дужност која је још пречка када су у питању ближњи и рођаци. Када је Аиша, мајка верника, видела Посланика сретног рекла му је да моли Алаха за њу. па је он, салалаху алејхи ве селем, рекао: "*Алаху опрости Аиши оно што је прошло и што предстоји од греша, оно што је тајно учињено и оно што је јавно починила.*" Па се је Аиша наслејала толико да јој је глава скоро пала у

крило од среће. Па је Посланик упитао: "Да ли те моја молба чини срећном?" Па је рекла: "А како да ме не усрећи, о Алахов Посланиче." Па је рекао: "То је молба (дова) мојих следбеника у свакоме намазу (клањању)." (Хејсеми)

13. Племенити Посланик и одгајање својих жена

Поред тога што је био благе нарави и изразите племености и саосећања са његовим женама, Посланик се на најлепши и најмудрији начин опходио и онда када је требало исправити неке грешке које се нису могле прећутати. Вратио би је (на исправан пут), застрашио (полагањем рачуна на Судњем дану), упозорио и забранио (чињење греха). Аиша, Алах њоме био задовољан, је једном рекла Посланику: "Довољно је што је Сафија таква и таква" – жељећи да каже да је ниска. Па је Посланик, алејхи селам, рекао: "Рекла су тако крупне речи које када би се помешале са морем надвладале би га (опоганиле би морску воду)." (шејх Албани га оценио као веродостојан)

14. Племенити Посланик и гутање србије његових жена

Од његове мудрости јесте и то да сваку ствар стави на њено одговарајуће место. Са свима се опходио онако како приличи. Тако да је знао како да сузбије срџбу својих укућана и да их смири. Преноси Аиша да када би се наљутила Посланик, алејхи селам, би је дотакао прстом по носу и рекао: "О Аишице, реци: 'Алаху мој, Господару Мухамедов, опрости ми грехе, отклони срђбу из мого срца и заштити ме од заблуделих смутњи.'" (Сујути)

15. Племенити Посланик и адекватно решавање проблема у породици

Његов начин решавања евентуалних проблема у породици је био у складу са прописима Ислама. Тако да су их одмах прихватали и били задовољни са њима. А ако би затребало обраћао се њиховом разуму и логици како би решио проблем. Преноси Енес ибн Малик и каже: "Дошла је вест до Сафије да је Хафса за њу рекла да је кћи јевреја (Сафија је прихватила Ислам а била је јеврејка). Па је, чувши то заплакала. Када је Посланик, салалаху алејхи ве селем, ушао код ње затекао је у том стању па је упитао. '*Шта те је расплакало?*' Па је рекла: 'Хафса ми је рекла да сам кћи јеврејска.' Па је Посланик, алејхи селам, одговорио: '*Ти си кћер посланика (Исхак), твој стриц је посланик (Исмаил) и жена си посланика (Мухамед), па чиме она да се уздиже изнад тебе!*' Затим је рекао: '*Бој се Алаха, о Хафса.*'" (Тирмизи, веродостојна предаја)

16. Племенити Посланик и прихватање извиђења

Грешке су неминовне, поготову код оних са којима смо свакодневно али је прихватање извиђења доказ племенитости срца и чистоће савести. А ко је чистије савести од тебе о Алахов Посланиче! Једном је чекао Аишу која је окаснила па када је стига упитао је: "*Шта те је задржало, о Аиша?*" Одговорила је: "Слушала сам учење человека какво до сад никад нисам чула." Па је Посланик отишао да послуша и дugo се задржао. Па када се вратио рече: "*To је Салим штићеник Ебу Хузејфе, хвала Алаху који је у мом народу дао оваквих.*" (Ираки)

17. Племенити Посланик и уношење радости међу његове жене

Волео је Посланик да прича женама оно што их чини сретними и уноси им весеље, смиреност и мир у срца. Приповеда Аиша, мајка верника, да јој је Посланик, алејхи селам, рекао: "Да ли си задовољна да будеш моја жена на овоме и будућем свету?" Рекла сам: 'Да!' Па је потврдио: "Ти сми моја жена на овоме и будућем свету." (шејх Албани каже да је предаја веродостојна)

18. Племенити Посланик и његова нежност према женама

Посланик се са свима опходио са нежношћу, љубазношћи и племенитошћу како га и описује Узвишени:

"Ти си, заиста, на највећем степену морала." (68:4)

Ово је посебно могла приметити његова породица. каже Аиша: "Посланик када би се осамио са својим женама био је најнежнији човек, најплеменитији, шалио би се и насмијавао нас." (Сујути)

19. Племенити Посланик и толеранција према женама

Посланик, салалаху алејхи ве селем, је био пристојан и толерантан у свим ситуацијама. Прихватао је да неко погреши чак и ако би то било намерно и још би тражио оправдања како за своје пријатеље тако и за непријатеље. Када је ослободио Меку од оних који су га из ње пртерали и који су његове следбенике на најгоре начине кажњавали; многе су убили – рекао им је: "*Шта мислите да ћу са вама урадити?*" – 'Ти си племенити брат, син племенилог брата нашег', одговорили су му. - "*Идите! Ви сте слободни*" рекао им је. (Бејхеки)

А то је била прилика да им се освети и намири ралуне са њима. Али његов племенити морал је одбио такав поступак. Тако је његова породица уживала у овој толеранцији. Посланик би након напорног дана дошао својој породици и рекао: *"Да ли имате нешто за ручак?"* Они би одговорили: 'Не.' А он би рекао: *"Онда ћу постити."* (Несаи)

Није критиковао нити корио већ је узвраћао једноставношћу и тражењем оправдања.

Закључак

Исламска веза између мушкарца и жене је веза испуњена љубављу, поштовањем, милошћу и уважавањем. Љубав према жени као супрузи, милост према њој као кћери, поштовање и уважавање као према мајци. Чак шта више, жена у Ислamu што више залази у године све је више поштована и уважавана. Према учењу Ислама не постоје проблеми међу супружницима јер је свако од њих створено за друго и једно друго употребљују. Свако од њих има својства која га одликују; има особина које фале човеку али их жена употребни и код жена има недостатака које човек попуни. Тако је Ислам жену обавезао ониме што њој приличи и што је у стању да поднесе а исто тако је човека обавезао ониме што приличи њему. Свако од њих има права која су у складу са њиховим потребама. На овај складан начин који је поставио Ислам постиже се смирај, склад, спокој, љубав и наклоност једних према другима. Рекао је Узвишени:

"Алах за вас ствара жене од ваше врсте, а од жена вам даје синове и унуке, и укусна јела вам даје. Па зашто у лаж они верују а Алахове благодати поричу." (16:72)

Ислам када је неке ствари дозволио људима а забранио их жени и када је дозволио нешто жени а забранио га мушкарцима вођено је рачуна о њиховим способностима; телесним и душевним. Јер је неправедно обавезати некога, био он мушки или женско ако он то није у стању да поднесе. Ауто, на пример, које иде на дизел не можеш возити на бензин без обзира што је бензин јачи (експлозивнији) и супротно.

Ово је наша романтика са машим женама којом нас је подучио посланик, Мухамед, салалаху алејхи ве селем. Он је у сваком племенитом поступку према другима а посебно према женама учинео награду и добро дело а за сваки лош поступак према другима а посебно према женама грех и терет.

Ово је исламска романтика спроведена у свакодневном животу а не само слово на папиру како је то случај са љубавним причама од којих су њени писци веома далеко.

Реци ми, тако ти Господара, да ли си сазнао за пример сличан овоме; овако племенит однос према другима какав је имао Посланик, салалаху алејхи ве селем, са својим женама?! У угледању на њега је решење и лек за све брачне проблеме који поистичу из непознавања обе стране права свог супружника. Али је Посланик појаснио да ускраћивање тих права је велики грех за који следи казна а онај ко испуни и испоштује

права других такав поштује Алахове наредбе и то бива разлог за постизање Алахове милости и опроста.

Сви проблеми који се догађају на овоме свету међу супружницима и међу неким муслиманима је због тога што се не следи овај Племенити Посланик и што се не спроводе његове упуте.

Ово је исламска романтика, потпуна романтичност која је проткана племенитошћу према свему што те окружује.

© WWW.ISLAMLAND.COM